

[Edvard Sørensen.]

Størrelse vil i nogen Maade være afhængig af, hvor mange Penge der bliver i Vejffonden at fordele, og hvor mange Beføjelser der gives Vejdepartementet.

Den foreslaaede S sammensætning er jeg ikke Tilhænger af. Antallet af Medlemmer i Vejnævnet og Nævnets S sammensætning er jeg heller ikke enig i. Der er efter min Opfattelse ingen saglig Begrundelse for, at der skal være tre Embedsmænd i Vejnævnet, og endnu mindre for, at der skal være en Repræsentant for Dansk Ingeniørforening. Vejnævnets Opgave er at være formidlende mellem Kommunerne og at træffe Afgørelser, hvis Enighed om de økonomiske Forhold ikke kan opnaas Kommunerne imellem. Altsaa stort set kommunale Spørgsmaal, hvorfor der — bortset fra Repræsentationen for Centraladministrationen — ikke i Nævnet bør sidde Repræsentanter for andre end Kommunerne og saa, som foreslaaet, en Repræsentant for de motorkørende, for at disse kan se, hvordan de store Afgifter, der betales af de motorkørende, bliver anvendt.

Jeg skal derefter omtale Ændringerne i Snekatningsloven.

Som Følge af Ændringerne i Vejloven er det nødvendigt at ændre Snekatningsloven saaledes, at Amtskommunerne faar Pligt til at drage Omsorg for Snekatningen paa Hovedlandeveje og Landeveje, Sognekommunerne paa Biveje og Købstadkommunerne paa Hovedlandevejsgader, Landevejsgader og Bygader.

I den gældende Snekatningslov er det bestemt, at for saa vidt Snekatningen paa de offentlige Veje og Gader, som en Kommune efter Lovens Regler er pligtig at ryddeligholde for Sne, finder Sted for Kommunens Regning ved Hjælp af lejet Arbejdskraft, refunderes paa visse nærmere i Loven angivne Betingelser Halvdelen af de med Anvendelse af lejet Arbejdskraft forbundne Udgifter forlods af de indkomne Motorafgifter. Da Købstadkommunerne i Henhold til Snekatningsloven som nævnt kun har Pligt til Snekatning paa de inden for Kommunens Omraade værende Landevejsstrækninger, Landevejsgader og Biveje, men ikke paa Købstadens øvrige Veje og Gader, faar disse Kommuner ingen Refusion for Udgifterne til lejet Arbejdskraft ved Snekatning paa sidstnævnte Veje og Gader, ligesom der heller ikke ydes Refusion for Bortkørsel af Sne. Den Del af Amtskommunernes og Sognekommunernes Udgifter til Snekatning, som ikke refunderes paa omtalte Maade, samt de af disse Kom-

muner i øvrigt afholdte Udgifter af enhver Art vedrørende Snekatning kan medregnes i Kommunernes regnskabsmæssige Vejudgifter ved Beregningen af disse Kommuners Andele i Motorafgifterne.

Efter Lovforslaget vedrørende Motorafgifterne som jeg senere skal komme til, indføres helt nye Regler for Fordelingen af Motorafgifternes Provenu. I Overensstemmelse med disse Regler har man foreslaaet de nugældende Regler afløst af en Bestemmelse, hvorefter der godtgøres Amtsrådene og Byrådene 70 pCt. af Udgifterne ved Snekatning paa Hovedlandeveje, Landeveje, Hovedlandevejsgader og Landevejsgader, ligesom der godtgøres Sognerådene 30 pCt. af Udgifterne ved Snekatning paa Biveje samt 50 pCt. af Udgifterne til Anskaffelse, Drift og Vedligeholdelse af Sne-rydningsmateriel. Endvidere refunderes der Sognerådene — for at tilskynde disse til i størst mulig Udstrækning at anvende Naturalarbejde — 15 pCt. af Værdien af udført Naturalarbejde ved Snekatning paa Bivejene. Til Snekatning paa Bygaderne ydes der derimod intet Tilskud. De Beløb, Kommunerne yder for Snekatning ud over Refusionsbeløbene, er efter Forslaget egenkommunale Udgifter.

De Erstatninger, der eventuelt skal ydes for Opstilling af Sneskærme, Snevolde, Snehegn o. lign., foreslaas afgjort efter Reglerne for Taksation i Henhold til Vejloven.

Endvidere udgaar Bestemmelserne i den bestaaende Lov om Løn- og Arbejdsvilkaar, da disse Bestemmelser har voldt Vanskeligheder og givet Anledning til Kritik.

Sogne- og Amtsrådenes Repræsentanter udtaler i Betænkningen: Ud over de Ændringer, vi sammen med Flertallet har tiltraadt, forbeholder vi os vor Stilling med Hensyn til hele Snekatningsloven, som vi mener bør underkastes en yderligere Revision, idet vi er af den Formening, at Naturalarbejde bør udføres i større Omfang, end Tilfældet er i den nugældende Snekatningslov.

Naar vi har fremsat den Udtalelse, bygger vi den bl. a. paa de Oplysninger, der er kommet frem i Udvalget, og af hvilke det fremgaar, at i Finansaaret 1939—40 anvendte Amtskommunerne 4,3 Mill. Kr. til Snekatning eller 550 Kr. pr. km Landevej; af dette Beløb anvendtes 2,8 Mill. Kr. til lejet Arbejdskraft. Til Snekatning paa Bivejene anvendte Sognekommunerne samme Aar 9,1 Mill. Kr., hvoraf 7,6 Mill. Kr. til lejet Arbejdskraft. Lægger man hertil Værdien 7,7 Mill. Kr. af Natural-